

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

FACTORS INFLUENCING DEVELOPMENTAL ASSETS OF FIRST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS OF SUAN SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY

วานิช สุขสถาน¹

Wanich Suksatan

โชคชัย มั่นแสงทรัพย์²

Chokchai Munsawaengsub

สุธรรม นันทมงคลชัย³

Sutham Nanthamongkolchai

พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์³

ศุภชัย ปิตกุลตั้ง²

Pimsurang Taechaboonsermsak

Supachai Pitikultang

¹นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชานามัยครอบครัว

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400

Graduate student in Master of Science (Public health) Major in Family health,

Faculty of Public health, Mahidol University, Bangkok, 10400, Thailand

²รองศาสตราจารย์ นพ., ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400

Associate Professor, MD., Department of Family Health, Faculty of Public Health,

Mahidol University, Bangkok, 10400, Thailand

³รองศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400

Associate Professor, Department of Family Health, Faculty of Public Health,

Mahidol University, Bangkok, 10400, Thailand

Corresponding author E-mail: chokchai.mun@mahidol.ac.th

Received: May 18, 2017

Revised: May 22, 2019

Accepted: May 26, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนชีวิต และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อายุ 18 - 20 ปี จำนวน 302 คน ตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสำรวจต้นทุนชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนไทย (ฉบับเยาวชน) มีค่าความเชื่อมั่นจาก Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติไคสแควร์ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมต้นทุนชีวิตของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ส่วนใหญ่นักศึกษามีคะแนนรวมอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.0 โดยคะแนนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากร้อยละ 46.4 ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ได้แก่ การรับรู้การส่งเสริมนโยบายวัยรุ่น ($Beta = .359$) สัมพันธภาพในครอบครัว ($Beta = .294$) ขณะที่กำลังศึกษา ($Beta = -.222$) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($Beta = .129$) โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของต้นทุนชีวิตของนักศึกษาได้ร้อยละ 33.0 ($R^2_{Adjusted} = .330$)

ผลการศึกษานี้มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมต้นทุนชีวิตของนักศึกษาในด้านพลังชุมชน เพื่อนและกิจกรรม ตลอดจนพลังด้านปัญญา และส่งเสริมให้นักศึกษารับรู้นโยบายวัยรุ่นให้ครอบคลุม สนับสนุนให้ครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันเพื่อนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีและเกิดเป็นต้นทุนชีวิตที่ดีต่อไป

คำสำคัญ : ต้นทุนชีวิต, นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1, การรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่น

Abstract

This cross-sectional study aimed to study the developmental asset levels of first-year undergraduate students of Suan Sunandha Rajabhat university as well as the determinants involving their developmental assets. In total, 302 first-year undergraduate students aged 18 - 20 years old were selected using a stratified sampling method. The developmental asset levels were assessed by validated a questionnaire with the reliability score (Cronbach's alpha coefficient = .94). Analyzed using Chi-square test, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise-multiple regression analysis.

Results indicated that 93% of students passed the developmental asset criteria. Among these, 46% are passed with a very good score level. According to multiple regression model, the significant predicting variable ($p < .05$) included a policy to promote adolescence perception ($Beta = .359$), family relationship ($Beta = .294$) studying faculty ($Beta = -.222$) and the average monthly income ($Beta = .129$) ($R^2_{Adjusted} = .330$).

In summary, the university should promote students' developmental assets in the power of community, power of peers, and power of intellect. The teenagers' policy recognition should also encourage. In addition, the involvement of family activities will lead to the strong relationship among family members resulting to better developmental assets.

Keywords : developmental assets, first year undergraduate program students, policy to promote adolescence perception

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ต้นทุนชีวิต (developmental assets) เป็นต้นทุนขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ สังคม สติปัญญา ส่งผลต่อกระบวนการคิด การตัดสินใจ และการแสดงออกในรูปแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการเสริมสร้างให้เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพื่อหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนสามารถดำรงชีพออยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็ง ประกอบด้วยพลัง 5 ด้าน ได้แก่ 1) พลังตัวตน 2) พลังครอบครัว 3) พลังชุมชน 4) พลังสร้างปัญญา และ 5) พลังเพื่อนและกิจกรรม (Tripathi, 2012) การเสริมสร้างต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชน

เป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยให้เด็กและเยาวชน ครอบครัว และสังคมเกิดภูมิคุ้มกันที่ดี เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เยาวชนมีพลังในการปรับตัวและเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง หลายประเทศให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ในการสร้างต้นทุนชีวิต เช่น รัสเซีย ฝรั่งเศส แคนาดา จีน ญี่ปุ่น หรือ เวียดนาม เป็นต้น โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการกำหนด 40 ตัวชี้วัดคุณลักษณะที่ดีของเยาวชน (Search Institute, 2016) ในหลายการศึกษาของอเมริกาพบว่าเยาวชนหรือครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์เกิน 20 ตัวชี้วัด มีโอกาสที่เยาวชนจะมีพฤติกรรมเสี่ยงลดลง และหากผ่านเกณฑ์เกิน 30 ตัวชี้วัด แสดงว่า

ครอบครัวเข้มแข็ง เยาวชนแข็งแรงและลดปัญหาสังคมลงได้ การพัฒนาต้นทุนชีวิตโดยการจัดให้มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเหมาะสมกับบริบทในชุมชน จะทำให้ต้นทุนชีวิตในวัยรุ่นเพิ่มขึ้น สามารถลดโอกาสการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นลงได้ (Noonil & Aekwarangkoon, 2011) และจากการศึกษาพบว่า ยิ่งวัยรุ่นมีดัชนีชี้วัดต้นทุนชีวิตที่ดีมาก โอกาสที่จะวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ก็ยิ่งลดลง ไม่ว่าจะเป็นการใช้สารเสพติด พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในขณะเดียวกันจะยังมีพฤติกรรมที่ดีเพิ่มขึ้น (Murphey, Lamonda, Carney, & Duncan, 2004)

สำหรับประเทศไทย จากการศึกษาของ Student Affairs Division, Mahidol University (2010) ได้ตรวจสอบคะแนนต้นทุนชีวิตของนักศึกษาพบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 30.94 ซึ่งน่าจะมาจากปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะจากสิ่งแวดล้อมรอบตัววัยรุ่นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากเด็กผ่านเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน (Office of the Education Council, 2008) ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การปรับตัวของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงปีแรกมักเกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากสภาพแวดล้อม วิธีการเรียนการสอน และการใช้ชีวิต จึงมีความแตกต่างของต้นทุนชีวิตอันนำไปสู่การเกิดความเครียดและปัญหาในการปรับตัว (Liabthawee, Laithong, Kabkaew, & Paksala, 2014) การศึกษาต้นทุนชีวิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จะทำให้ได้สารสนเทศที่นำไปสู่แนวทางในการส่งเสริมต้นทุนชีวิตของนักศึกษา เพื่อป้องกันพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ และให้นักศึกษาสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตลอดจนเป็นผู้ใหญ่ที่มีต้นทุนชีวิตที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนชีวิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำถามวิจัย

1. ต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้นำแนวคิดนิเวศวิทยาสังคม (social ecological model) และแนวคิดต้นทุนชีวิต (developmental assets) มาประยุกต์ใช้ในการหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนชีวิต โดยตัวแปรอิสระประกอบด้วย ปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับสถาบัน ปัจจัยระดับนโยบายสาธารณะ และตัวแปรตาม คือ ต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ทุกคณะหรือวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนในการศึกษา 2559 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 6,350 คน

ตัวอย่าง นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาสังกัดคณะหรือวิทยาลัย ลงทะเบียนในการศึกษา 2559 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ประกอบด้วย 6 คณะ 2 วิทยาลัย กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Daniel (2005) โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐาน (Z-score) ตามระดับความเชื่อมั่นในการประมาณค่าพารามิเตอร์ คือ

95% CI เท่ากับ 1.96 ค่าสัดส่วนต้นทุนชีวิตของนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ .31 (Student Affairs Division, Mahidol University, 2010) และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .07 จึงได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 302 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 8 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและคำถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม คณะ/วิทยาลัยที่กำลังศึกษา ภูมิภาคที่เกิด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว (Charupoonphol, Sujirarat, Tachaboonsemsak, Munsawangsub, & Pikkultang, 2009) จำนวน 12 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และ .80 ตามลำดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (Rojjanapraphaphun, Isaranurug, Wongarsav, & Chansatitporn, 1998) จำนวน 20 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ .82 ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการสื่อสารออนไลน์ในครอบครัว จำนวน 2 ข้อ ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้สิ่งแวดล้อมของสถาบันที่เกี่ยวกับการมีจิตอาสา จำนวน 8 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ .94 ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนานักศึกษา จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ .90 ส่วนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่น จำนวน 8 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ .91 และส่วนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตของนักศึกษา แบบวัดต้นทุนชีวิตฉบับสำหรับเยาวชน (Tripathi & Sungthong, 2009) จำนวนทั้งหมด 48 ข้อ มีค่าความตรงและความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 และ .94

การพิทักษ์สิทธิ์ การศึกษาครั้งนี้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาการวิจัยใน

มนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล รหัสโครงการ 208/2559 COA. No. MUPH 2017-025 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 และได้รับการยินยอมจากตัวอย่างให้เก็บข้อมูล ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนได้ลงนามหนังสือยินยอมให้ทำการวิจัยก่อนเริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ถึง 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์ด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษาด้วยสถิติการทดสอบไคสแควร์ (chi-square) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และวิเคราะห์ปัจจัยทำนายด้วยสถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 302 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.8 อายุเฉลี่ยเท่ากับ $18.87 \pm .55$ ปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) เท่ากับ $3.02 \pm .40$ คณะที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 32.1 รองลงมา คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 22.5 และตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ ร้อยละ 2.3 นักศึกษามีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 24.5) รองลงมาคือ ภาคกลาง (ร้อยละ 23.8) และภาคที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่น้อยสุดคือ ภาคเหนือ (ร้อยละ 7.3) เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากผู้ปกครองของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งมีรายได้ 5,001–10,000 บาท (ร้อยละ 49.7) นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีคะแนนต้นทุนชีวิตอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ร้อยละ

93.0 และคะแนนรวมไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 7.0 และเมื่อพิจารณาคะแนนในระดับผ่านเกณฑ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนรวมอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 46.3 รองลงมา มีคะแนนรวมอยู่ในระดับดี ร้อยละ 33.1 คะแนน และ มีคะแนนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.6

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ คณะ/วิทยาลัยที่กำลังศึกษา ภูมิภาค (ภาค) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ช่องทางการใช้สื่อออนไลน์กับครอบครัว และ ความถี่ในการใช้สื่อออนไลน์กับครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 พบว่า เพศ คณะ/วิทยาลัยที่กำลังศึกษา และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ภูมิภาค (ภาค) ช่องทางในการใช้สื่อออนไลน์กับครอบครัว และ ความถี่ในการใช้สื่อออนไลน์กับครอบครัว มีความสัมพันธ์กับต้นทุนชีวิตของ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สัมพันธภาพภายในครอบครัว การรับรู้สิ่งแวดล้อมของสถาบันที่เอื้อต่อการมีจิตอาสา การรับรู้นโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนานักศึกษา และการรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่นกับต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัมพันธภาพภายในครอบครัว การรับรู้สิ่งแวดล้อมของสถาบันที่เอื้อต่อการมีจิตอาสา การรับรู้นโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนานักศึกษา และการรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .193, .193, .360, .234, .251$, และ $.395$ ตามลำดับ) ส่วนอายุ มีความสัมพันธ์กับต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับสถาบัน ปัจจัยระดับนโยบายสาธารณะกับต้นทุนชีวิตของนักศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ($n = 302$)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนชีวิต	r	p
ปัจจัยระดับบุคคล		
- อายุ	-.105	.069
- เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)	.193	.001
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.162	.005
ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล		
- สัมพันธภาพภายในครอบครัว	.360	.001
ปัจจัยระดับสถาบัน		
- การรับรู้สิ่งแวดล้อมของสถาบันที่เอื้อต่อการมีจิตอาสา	.234	.001
- การรับรู้นโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนานักศึกษา	.251	.001
ปัจจัยระดับนโยบายสาธารณะ		
- การรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่น	.395	.001

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (stepwise multiple regression) พบว่าตัวแปรการรับรู้การส่งเสริมนโยบายวัยรุ่นสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ขณะที่กำลังศึกษา และ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ได้ร้อยละ 33.0 (ตาราง 2)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรทำนายกับต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (stepwise multiple regression) ($n = 302$)

ปัจจัยทำนายต้นทุนชีวิต	<i>B</i>	<i>Beta</i>	$R^2_{Adjusted}$	<i>t</i>	<i>p</i>
Constant	70.230				
การรับรู้การส่งเสริมนโยบายวัยรุ่น	1.545	.359	.398	7.637	.001
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	.739	.294	.517	6.217	.001
ขณะที่กำลังศึกษา	-9.996	-.222	.565	-4.691	.001
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.001	.129	.579	2.736	.007

$R^2 = .330$

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีคะแนนต้นทุนชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.0 และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 7.0 โดยคะแนนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากร้อยละ 46.3 อธิบายได้ว่าตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วง 3.01 - 3.50 (ร้อยละ 41.1) และการได้เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกของมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมีต้นทุนชีวิตที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Tripathi, Sungthong, and Salachan (2013) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศมีต้นทุนชีวิตโดยรวมทั้ง 5 พลังอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 และการศึกษาของ Srichantr-intr, Ketumarn, and Tripathi (2014) พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิชาการมีต้นทุนชีวิตในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 68.94 เมื่อพิจารณารายพลังพบว่า นักเรียนมีต้นทุนชีวิตผ่านเกณฑ์ 4 พลัง เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ พลังครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 82.39) พลังตัวตนอยู่ในระดับดี (ร้อยละ

74.06) พลังสร้างปัญญาและพลังเพื่อนและกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 68.82 และ 63.08 ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การรับนโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่น สัมพันธ์ภาพในครอบครัว ขณะที่กำลังศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยที่สามารถทำนายต้นทุนชีวิตได้มากที่สุดคือการรับรู้นโยบายในการส่งเสริมวัยรุ่น อธิบายได้ว่าการรับรู้ของรัฐบาลในการพัฒนาวัยรุ่นเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก หากนักศึกษาได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องจะทำให้ศึกษามีต้นทุนชีวิตที่ดี สอดคล้องกับ Noonil and Aekwarangkoon (2011) ที่บอกว่าการเห็นคุณค่าและศักยภาพของเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชน ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนในกิจกรรมสาธารณะอย่างจริงจัง ร่วมกับการได้รับการเผยแพร่ ได้รับแรงเสริมทางบวกในกิจกรรมที่ดีจากสังคมและชุมชนจะทำให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่

แข็งแกร่งทั้งในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ปัจจัยที่มีอิทธิพลรองลงมาคือ สัมพันธภาพในครอบครัว อธิบายได้ว่าสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นสิ่งที่สำคัญต่อนักศึกษาและเป็นสิ่งที่แสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรักใคร่ ความผูกพัน ความห่วงใย ส่งผลให้นักศึกษาได้รับการดูแล เอาใจใส่ สนับสนุน และได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวเป็นอย่างดี ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง ซึ่งพลังครอบครัวนี้เป็นส่วนสำคัญของต้นทุนชีวิต ดังนั้นสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวย่อมส่งผลต่อการมีต้นทุนชีวิตที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Tangchalok (2012) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว มีความสัมพันธ์กับต้นทุนชีวิตในระดับมาก

นอกจากนี้ คณะที่กำลังศึกษาเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ได้เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนสนใจเข้าศึกษาสูงและอัตราการแข่งขันของสายวิทยาศาสตร์และสุขภาพมีมากกว่าสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังนั้นนักศึกษาที่ผ่านเข้ามาศึกษาในสายวิทยาศาสตร์และสุขภาพจึงมีตัวเลือกมากกว่าและด้วยคะแนนต้นทุนชีวิตที่สูงกว่าจึงส่งผลให้ต้นทุนชีวิตของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และสุขภาพดีกว่าสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Unchuen (2014) พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสำนักที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันทางการเรียน โดยที่นักศึกษาสำนักวิทยาศาสตร์มีคุณภาพชีวิตสูงกว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สามารถทำนายต้นทุนชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ได้ด้วยเช่นกัน อธิบายได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา การที่นักศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพียงพอกับการใช้จ่ายระหว่างศึกษา นักศึกษาจึงไม่ต้องเสียเวลาในการหาเงินเพิ่มเพื่อมาใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต ทำให้นักศึกษามีต้นทุนชีวิตที่ดีกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยหรือไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย

สอดคล้องกับการศึกษาของ Anusornteerakul et al. (2008) พบว่า ความพอเพียงในรายรับรายจ่ายกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กับประชาชนที่ชุมชนสามเหลี่ยมในช่วงอายุเดียวกัน ทั้งคุณภาพชีวิตโดยรวม และองค์ประกอบด้านสุขภาพกาย จิตใจ และสังคม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายส่งเสริมปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตในด้านพลังชุมชน เพื่อน และกิจกรรม ตลอดจนพลังด้านปัญญา และส่งเสริมให้นักศึกษารับรู้นโยบายวัยรุ่นให้ครอบคลุม สนับสนุนให้ครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การมีสัมพันธภาพที่ดี และมีต้นทุนชีวิตที่ดีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Anusornteerakul, C., Patharateeranart, K., Chaiweerapandaj, C., Rungsiaprakarn, P., Kanato, M., & Sinsupan, N. (2008). The comparative study of quality of life between the medical students and general population in Samleam community at the same age group. *Srinagarind Medical Journal*, 23(2), 200-206.
- Charupoonphol, P., Sujirarat, D., Tachaboonsermsak, P., Munsawangsub, C., & Pikkultang, S. (2009). *Model development of the Thai family situation assessment*. Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security and Faculty of Public Health Mahidol University.
- Daniel, W. W. (2005). *Biostatistics: a foundation for analysis in the health sciences* (8th ed). New York: John Wiley.
- Liabthawee, B., Laithong, J., Kabkaew, T., & Paksala, S. (2014). Development assets of practical nurse students, class 32th faculty of tropical medicine, Mahidol university. *Journal of The Police Nurses*, 6(2), 168-175.
- Murphey, D. A., Lamonda, K. H., Carney, J. K., & Duncan, P. (2004). Relationships of a brief measure of youth assets to health-promoting and risk behaviors. *Journal of Adolescent Health*, 34(3), 184-191.

- Noonil, N., & Aekwarangkoon, A. (2011). Public policy process for the improvement of children's and youths' life's assets. *Thai Journal of Nursing Council*, 26(special issue), 30-43.
- Office of the Education Council. (2008). *Guidelines for performing research project and developing promotion of network innovation and learning of educational officers for developing quality of learners*. Bureau of Academic Affairs and Educational, Standards Office of the Education Council, Bangkok: Thailand.
- Rojjanapraphaphun, N., Isaranurug, S., Wongarsav C., & Chansatitporn, N. (1998). *Relationship between family relation, child rearing pattern and self-esteem of early adolescent in the secondary schools under the development of general educations Aranyaprathet district, Sakaeo province* (Thesis of master Science (Public Health) in Family Health). Faculty of Graduate Studies, Mahidol University. Bangkok.
- Search Institute. (2016). *Developmental assets*. Retrieved from <http://www.search-institute.org/what-we-study/developmental-assets>.
- Srichantr-intr, N., Ketumarn, P., & Tripathi, S. (2014). Life assets in academically talented students: Case study of the participants in international mathematics and science Olympiad 2013. *Journal of the Psychiatric Association of Thailand*, 59(2), 151-162.
- Student Affairs Division, Mahidol University, Thai Health Promotion Foundation, National Institute for Child and Family Development. (2010). *Developmental assets of undergraduate students third year 2010, Mahidol university*. Nakhon Pathom.
- Tangchalok, S. (2012). *A study of the relationships among developmental assets, affective life skills and responsible behaviors of Matthayom Sueksa four students in Samut Prakan province* (A Thesis for the Degree of Master of Science). Ramkhamhaeng University, Bangkok.
- Tripathi, S. (2012). *Life assets of Thai children and youth* (8th ed.). Bangkok: October Print.
- Tripathi, S., & Sungthong, P. (2009). The study to develop positive model survey tool (developmental assets) in Thai adolescence. *Thai Journal of Pediatrics*, 48(1), 42-48.
- Tripathi, S., Sungthong, P., & Salachan, S. (2013). The national survey of life assets (positive youth development) of secondary school students in Thailand. *Thai Journal of Pediatrics*, 52(2), 36-43.
- Unchuen, K. (2014). *The students quality of life Suranaree university of technology*. Nakhon Ratchasima: Suranaree university of technology knowledge bank.